

Hensyn til Spørgsmaalet om Besættningens Størrelse, vil udtræves en meget betydelig Styrke for at kunne afgive den overordentlig udstrakte Rystbevogtning, som Fæstningen kræver. Jeg nævner dette, for at rette en Bemærkning til den høitærede Minister, idet han mente, at de Længdeangivelser for Anlægets hele Periferi, som staar i Flertallets Betænkning, ikke er rigtige. Han forudsatte nemlig, at de vare fremfaldte derved, at man havde tallet denne Del af Fæstningsperiferien dobbelt, hvor den indre og ydre Linie falde sammen, nemlig hele Vestfronten. Det er selvfølgelig ikke Tilfældet. Det vilde jo nemlig kun have Interesse, dersom man, for at tilveiebringe Svar paa det Spørgsmaal, hvorpaa man ved den Beregning, Flertallet havde opstillet, byggede Spørgsmaalet om Fæstningens Besætning, vilde have lagt begge Linier sammen, baade den ydre og den indre. Hvis man vil maale efter paa Kortet, vil man se, at den ydre Linie, men baade paa Sjællands- og paa Amagerfiden, er 54,000 Alen, og at den indre Linie, der bestemmes ved Enceinten, er 40,000 Alen. Det er mig i Diebliffet ikke forklarligt, hvorledes den høitærede Minister i sin Skrivelse har kunnet komme til at angive den ydre Fæstningslinie til kun 40,000 Alen og den indre kun til 24,000 Alen. Jeg kan kun forklare det under eet Hensyn, nemlig dersom man rent ser bort fra den Del navnlig af den indre Forsvarslinie, som søges dækket ved Oversvømmelsen; men det anser jeg for at være ganske uberettiget, fordi, naar man beregner dette Omfang, saa har det navnlig Betydning med Hensyn til Afgjørelsen af Besættningens Størrelse, og med Hensyn til dette Spørgsmaal har den Del af Fæstningsperiferien, som er dækket ved Oversvømmelser, affkurat den samme Betydning som det Øvrige, thi den skal ogsaa bevogtes af Besættningen, eller om den ikke har affkurat den samme, saa har den dog tilnærmelsesvis den samme Betydning. Den høitærede Minister mente, at Ministeriet havde været berettiget til i sine Oplysninger til Udvalget angaaende det paa Sjælland for Tiden forhaandenværende Mandstabs Styrke, at lægge Styrelisterne for December Maaned til Grund, fordi det var den sidst indkomne Styreliste. Det skal jeg ganske vist indrømme den høitærede Minister; men jeg vilde dog i hans og i Krigsministeriets Sted have foretrukket at oplyse, at de Beregninger, der støtte sig til Styrelisterne for December Maaned, ikke er korrekte, og at de navnlig ikke under de Forhold, som den høitærede Minister selv forudsætter som sandsynlige for et Angreb,

nemlig Foraarstiden, ville svare til de deri angivne Tal, thi det er ikke til at forudsætte eller forudsætte, at Medlemmer af Thinget, som i den Henseende ikke kunne anses for sagkyndige, skulle være opmærksomme paa, at man fra Ministerens Tal i Skrivelsen maa fradrage den Styrke, som ved Nytaarstid udgaar af Forstærkningen. Den høitærede Minister mente da, at Alt, hvad der i Flertallets Betænkning var udtalt med Hensyn til Faren for et Bombardement af Hovedstaden, maatte gjælde med dobbelt Vægt nu, da der intet eller kun et forholdsvis ringe Bærn findes mod et saadant Bombardement. Hvad Spørgsmaalet angaar om et Angreb fra Søfiden skal jeg ganske lade det hvile. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har jo dækket noget videre derved, og der spiller navnlig Spørgsmaalet om de 14" Kanoner en særlig Rolle; man veed jo, at jeg ikke delte den stærke Tro til de 14" Kanoners Virkeevne. Men jeg skal atter henlede Opmærksomheden paa, hvorledes det er, at Krigsbestyrelsen stiller den bevilgende Myndighed, naar den til een Tid fremsætter Ansøelser, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nu med fuld Frihed beraaber sig paa, og til en anden Tid siger, at det ingenlunde er tilstræffeligt. Tilliden til Ministeriets Udtalelse i saa Henseende maa absolut blive vaklende, naar man snart hører Et og snart et Andet. Uden at jeg forøvrigt har til Hensigt at komme ind paa Spørgsmaalet om den fremtidige Ordning af Kjøbenhavns Søbesætning, maa jeg dog erindre om det Standpunkt, hvorpaa Folkethinget i 1875—76 stillede sig med Hensyn til den nuværende Søbesætning. Det er et alvorligt Spørgsmaal, som skal undertastes en nøie og alvorlig Prøvelse, hvorledes man skal stille sig overfor Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Besætning. Man skal da først og fremmest faae det Spørgsmaal afgjort, om det ikke vilde være det Heldigste baade for Hovedstaden og for Landet i mere eller mindre Grad at gjøre Hovedstaden til en aaben Stad. Jeg vil sige, at det er et Spørgsmaal, der har staaet paa Dagsordenen lige siden 1858, da Tscherning reiste det; men indtil denne Dag har der for Rigsdagen ikke foreligget nogen udførlig Redegjørelse for, hvorledes noget Saadant kan lade sig gjøre, hvilke Beføstninger det vilde medføre, og hvilken Betydning et saadant Skridt i det Hele taget vilde have. Det har ikke i Rigsdagen været undertastet nogen virkelig indgaaende Forhandling, og det er min Mening, at det er Hensyn, der maa veies, inden der tages nogen endelig Bestemmelse. Jeg